

Zacharia profeteert na de ballingschap, evenals Haggaï en Maleachi. Ook de christenheid is in de tijd 'na de ballingschap' van de duistere middeleeuwen weer korte tijd wakker geworden, 'het reveil' van de 19^e eeuw. Deze opwekking was van korte duur. De eerste liefde is wederom verlaten (Op.2:4, zie Hag.2:8) en hedendaagse 'profeten' roepen de enkelingen op om de tempel van God te bewaren.

Het gebeurde in het vierde jaar van koning Darius, op de vierde van de negende maand, in [de maand] Chisleu, [dat] het woord van de HEERE tot Zacharia kwam. Zc7:1

Twee jaar na de nacht waarin Zacharia de acht visioenen zag en twee jaar voordat de tempelbouw klaar was (518v.Chr.), komt het woord van de HEERE tot Zacharia. De aanleiding is de komt van twee mannen, Sarezzer en Regem-Melech (Babylonische namen), die naar het huis van de HEERE zijn gestuurd 'om het aangezicht van de HEERE gunstig te stemmen' (vs2). Hun namen laten zien dat zij 'wereldgelijkvormig' (zie Rom.12:2) zijn geworden en hun motief is ook niet zuiver. Ze vragen aan de priester en aan Haggaï en Zacharia:

Moet ik in de vijfde maand blijven treuren [en mij blijven] afzonderen, zoals ik dit nu [al] zoveel jaren gedaan heb? Vs3

Nu de tempelbouw in de laatste fase is aangekomen, zijn deze mannen moe geworden van het vasten dat ze al 'viele jaren' (bijna zeventig jaar na de verwoesting van de tempel in 586 v.Chr.) gedaan hebben. Graag willen ze duidelijkheid zodat blijkt dat het een uiterlijke verplichting is geworden i.p.v. de 'eerste werken' uit Op.2:5b. Zoals in Efeze destijds waren werken, arbeid, volharding en waken allemaal vermoeiende bezigheden geworden, zie onder. Er was een vasten in de vierde, vijfde (Zc7:3), zevende (Zc7:5, n.a.v. de dood van Gedalia) en tiende maand (Zc8:16). Zo kennen wij als gemeente van God de viering van het avondmaal op 'vaste' tijden, de dag van de Heer (Hand.20:7; Op.1:10). Het antwoord van de HEERE luidt:

Zeg tegen de hele bevolking van het land en tegen de priesters: Wanneer u deze zeventig jaar gevast en rouw bedreven hebt in de vijfde en in de zevende [maand], hebt u [dan] werkelijk voor Mij gevast? Vs5

De HEERE geeft geen antwoord op de vraag, maar houdt het hele volk een spiegel voor: hebben zij gevast vanwege Hem of vanwege een godsdienstige verplichting? Wisten zij waarom deze vastendagen er waren? Het zou hen tot bekering moeten leiden. Zo moeten wij ons afvragen: Waarom doen wij bepaalde zaken?

Ik weet uw werken en uw arbeid en uw volharding en dat u de bozen niet kunt verdragen; en u hebt op de proef gesteld hen die zeggen dat zij apostelen zijn en het niet zijn, en hebt hen leugenaars bevonden; en u hebt volharding en hebt verdragen terwille van mijn naam en u bent niet moe geworden. Maar Ik heb tegen u, dat u uw eerste liefde hebt verlaten. Bedenk dan waarvan u afgevallen bent en bekeer u en

doe de eerste werken. Maar zo niet, Ik kom tot u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, als u zich niet bekeert. Op2:3-5

Het volk at en dronk voor zichzelf (vs6). Het was ver van de HEERE afgedwaald. Jesaja had hen al op het verkeerde vasten gewezen en ze hadden niet geluisterd (Js57:3-7, Zc7:11-12). Door de eerdere profeten had God zo het volk al gewaarschuwd (vs7). Het gaat God niet om het vasten als zodanig, maar om het gehoorzamen van Hemzelf door het woord (Js11:16-17; 57:6-7). De HEERE herhaalt dit aan Zacharia:

Verder kwam het woord van de HEERE tot Zacharia: Zo zegt de HEERE van de legermachten: Vel een betrouwbaar oordeel, bewijs goedertierenheid en barmhartigheid, eenieder aan zijn naaste. Onderdruk weduwe noch wees, vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar. Vs8-10

Het volk had ondanks al deze waarschuwingen, niet geluisterd. Het is in de christenheid niet anders gegaan. Er wordt zelfs bewust tegen God ingegaan.

Maar zij weigerden [er] acht op te slaan, zij zetten [hun] schouder [er] dwars [tegenin] en stopten hun oren toe om niet te hoeven luisteren. Vs11

Want er zal een tijd zijn dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar naar hun eigen begeerten voor zichzelf leraars zullen verzamelen, om zich het gehoor te laten strelen; en zij zullen het oor van de waarheid afkeren en zich tot de fabels wenden. 2Tim.4:3-4

Hun hart werd verhard 'als diamant' (vs12). Men luisterde niet naar de profeten en negeerden zo dat wat de Geest van God hen te zeggen had. 'En bedroeft de Heilige Geest van God niet', schrijft Paulus in Ef.4:30.

Daarom is het gebeurd zoals Hij geroepen had maar [waarnaar] zij niet geluisterd hadden, evenzo riepen zij maar luisterde Ik niet, zegt de HEERE van de legermachten. Ik heb hen echter met een storm weggeblazen naar alle heidenvolken, die zij niet kenden. Het land werd achter hen verwoest, zodat niemand erdoorheen kon trekken of [ernaar] terugkeren. Zo maakten zij van het begerenswaardige land een woestenij. Vs13-14

Vanwege de weigering naar de profeten te luisteren die de HEERE had gezonden, weigerde de HEERE naar hen te luisteren en werden zij in ballingschap 'weggeblazen naar alle heidenvolken'. Het land werd verwoest en veranderd in een 'woestenij'. Zo is het 'begerenswaardige land' van de christenen Christus Zelf in de hemelse heerlijkheid. Dáár is ons burgerschap (Fil.3:20), maar velen 'wonen' vandaag liever in deze wereld waardoor voor hun ogen de Christus vervaagd is en zij ronddolen zonder hemels doel. Ze bedenken de aardse dingen en hun god is de buik (Fil.3:19). Uiteindelijk zal de christenheid zelfs een woonplaats worden van demonen en een 'bewaarplaats van elke onreine geest en een bewaarplaats van elke onreine en gehate vogel' (Op.18:2).